

JANKA BLEYOVÁ z RÁDIA REGINA

Po dlhoročnej spolupráci Janky a Mrcháň sa ozvalo z telefónu:- Mirka, rada by som zviditeľnila vašu dedinu. Spomínala si s Mrchaňami, že v každom dvore či dome nájdeme námet na reláciu, tak mi porad, za kým treba ísť a ak máš, daj mi kontakt.- Radosti nebolo konca-kraja. Dosť na tom, že Regina odvysielala reláciu o Mrchaniech ani nie pred mesiacom a opäť má záujem o Bánov. – Janka, pošlem ti mailom o kultúre a ostatné ti dajú na obecnom úrade, veď oni majú lepší prehľad. Ale nás tam netlač, veď si nás presadila cez Rozhlas už viackrát za sebou. Si zlato, že na nás stále myslíš,- ďakovala Mira, - povedz termín, kedy prídeš.- - O týždeň.-

Kontakty sa pozháňali jedna radosť, veď kultúrnici vedia o sebe. A tak sa v dedine mnohí tešili, že sa o ich nadšení a nezaplátiteľnej aktivite v čase svojho vlastného voľna dozvedia aj poslucháči rádia.

Dozvedeli a skutočne nie málo. Veď po odvysielaní relácie sa s telefonátmi pretrhlo vrece. – Počuli sme vás až v Martine, gratulujeme, bola to krásna relácia.- Alebo: - Vy v Bánove ste kultúrne veľkomoesto, my vám len závidíme! - A tak Mira dvíha telefón a ďakuje Janke: - Janinka, ty si poklad, ten váš mix!...Jedna báseň! Urobili ste z tej relácie doslova jednoliaty koncert slova a hudby. Ďakujem Ti zo srdca, za všetkých a za všetko.-- Neďakuj, ja ďakujem tebe, naviedla si ma na správnych ľudí a tie tvoje mrchaňské piesne! Máte tam neuveriteľnú kultúru. Aj ľuďom okolo nás sa to veľmi páčilo. Počuj, tie decká z dychovky hrali ako ozajstný orchester, sú výborní. Všetci tu u nás to ich cédéčko obdivujú,- vrátila pochvalu Janka. – Tešíme sa z nich, sú zlatí, -pokračuje Mira. - Som ti za veľa vďačná. Ver, že keby si sa neozvala, my v tej relácii neúčinkujeme. Ani Mrchane, ani Kesanka. Možno Bánovčanka by prešla, ale cenzúra v dedine zastaví každé naše pôsobenie v našej káblovke, na fotkách. A v rozhlase? O tom by nebola ani zmienka! Veď na 895.výročí dediny v novinách Nitra vymedzili na kultúru ministipček v znení, že „v Bánove je veľmi rozvinutá kultúra“. Ani vystúpiť na Jarmoku nám nechceli dovoliť. Vraj tam budú len cudzí. Akoby sme Kesana Aďa klauna nepoznali! Ale Vitáloš nás pozval medzi jeho vystúpenie a tak sme výročie protekčne pozdravili aj my. -

- To ma mrzí, no sama si hovorila, že niekde tam hore sa to ukladá. Príde čas a ono sa to otočí.-

- Ďakujem, Janka, ešte raz. Maj sa krásne, zavoláme si.-

Potešila. Veľmi. No aj to zaboľelo. Hovoriť o svojich trápeniach, cítiť znova bolesť a výčitky... Janka je jednou z tých, čo v rozhlase vyhlásila, že v dedine musia mať z našej činnosti veľkú radosť ale i ošoh. To určite! Veď po vystúpení pre nás často nevystal guláš. Bol iba pre divákov. O tom potom, že my sme ľudí dve hodiny bavili! A kávu? Tú sme si uvarili vlastnú v svojej konvici a darovanú sódočku sme zapíjali fľaškou vysluženého vína. Ešte že nám ho z poslednej akcie Uľančania zabalili! Je to tak. Keď niečo zorganizujeme, zverejnia v dedine len záblesk, alebo zvuk v pozadí, akoby zo záznamu z CD. A pridajú komentár, aby vraj „v budúcnosti mali mladí pamiatku na to, čo sa tu v dedine kedysi dialo.“ My sme vymazaní zo záznamov. Ale objavili nás vedúci z dychovkárskeho „neba“ a z ústredia Matice a tak naše CD-čka i kniha sú dôkazom, že sme tu žili, robili a do dediny investovali svoj čas, nadšenie a veľa razy vlastné peniaze. Iní za to berú plat a my odnášame zo svojeho, aby sa ľudia zabavili a dobre cítili.

Ozaj, kto vie, kde sú lavice z Kukuričňáku? Ten, kto na nich sedáva, môže hovoriť, že tie dve lavice mu zaplatili Mrchane. Možno časom budú vzácnou pamiatkou Kukuričňáku a na súbory, ktoré ho napriek všetkému presadili a zorganizovali. Možno...

MO MS Bánov pozýva na koncerty DH Kesanka do Tatier

v dňoch od 7. do 15. augusta o 16. a o 19.30 hod. pred Hotelom Atrium

v Novom Smokovci. 14. a 15. vystúpia i Mrchane a Mara Kára.

Tešíme sa na stretnutie!

KOCÚRKOVO po KESKY

NEZÁVISLÝ SPRAVODAJ Hudobnej keskej rodiny

Píše: Mgr. Mira Kozárová júl 2009

MRCHANE VITALI PANA PREZIDENTA v PUKANCI

Na Pukaneckých Dňoch remesiel prvú júlovú nedelu 2009 vystupovali v programe Mrchane, aby svojimi častuškami a humorom pobavili remeselníkov, ktorých sa v tento deň zišlo v neuveriteľnom počte 181!–Bóžinku, kedí to budeme mať my na Kesy na Kukuričňáku? Nikdy!- ,vzdychla si Evička. - Ništ sa neboj, vyčkej času jak hus klasu-, povedala Mira, - na 17. ročník bude aj na Kesí dračka o miesto pre stánky.- - Ale ty by si stěla, aby tam predávali Kesani. Teho sa veru nedočkáš.- povedala Janka. - Chyba je, že sa šeci hanbá. Ale čeho? Za robotu sa nemá nigdo čo hanbit.- , pokračovala v úvahách Mira.- My sme sa prestali hanbit chodit v krojoch, spívať a tancovať a nehanbíme sa prezlékať za maškary. Vážné národné umelkyne s nacvičenými umelými úsmevmi skončili. Keď si nerobíš srandu ze seba, nigdo o teba ani neví. Čím sa tváriš dôstojnejší, tým viac sa meníš na ozajstnú maškaru.- - Je to tak, my sme si mysleli, že len sa priblížiť k hercom, k novinárom či k ministrom je pre obyčajných ľudí nemožné. A či? Aha: na jennem javisku s Drišlakem, s Michalem Davidem, ze Superstár a neskáj aj s prezidentem!- tešila sa Lubka. - Veru, skoro sem z nóh spalla, keď mi zavolali z Pukanca, že cez náš koncert dôjde prezident, - tešila sa Mira. – Pred týždňem v Rozlase Regina, hned na to v telke opakovali Senzus s Mrchaňami a či, počas našich somarin na javisku, vhpne medzi nás hlava štátu. Hádám je to naozaj tá odmena za Kukuričňák. A praj bohatstvo sú peňáže. Figú! Tento pocit sa nedá zaplatit ani kúpiť. Oprášte si fectušky, našuchorte rukávce a pome, Vitáloš nás už uvédél.-Vystúpenie malo otáčky ako vždy, diváci očarení pozerali, usmievali sa tieskali. Ani náznak po neprijatí či hneve. Bavili sa. Ako starí, tak aj mládež. Dokonca zvukár opustil svoj pult a sadol si do stredú hľadiska, aby Mrchane lepšie videl. Potom sa priezliekli do letných rób, aby sa na slnku neuparili v tých hrubých krojoch a pokračovali. Chlapi zo stánkov nechali remeslá na ženy a utekali počúvať, vraj: - To si nenecháme ujst, sme zvedaví, čo za huncútstvá ste o nás ešte vymysleli! –

Nálada gradovala a naraz to prišlo: Príchod pána prezidenta! Všetko ožilo búrlivým potleskom a hvizdaním. Krojovaný domáci súbor vítal predstaviteľa štátu piesňami a tancami a Mrchane za nimi so svojimi červenými blúzkami dotvárali modro-bielu krásu mládežníckych krojov. – Pozrite, obidva súbory dokopy tvoríme bielo-modro-červenú farbu našej zástavy! - postrehla Mira. Náhoda? Malo to tak byť! V príhovore pán prezident spomenul krásu slovenského národa, ktorý tu žije stovky rokov a hoci má iba mladú podobu ako štát, prežil iba vďaka kultúrnosti, kultúre a kráse slovenského ľudu, ktorý si zachoval svoje tradície, remeslá, piesne, tance a teplé srdce tliúce pre krásu života. Poďakoval sa za pozvanie a vyjadril presvedčenie, že dnešné Dni remesiel zostanú klenotom medzi podujatiami na Slovensku, aby zachovali krásu šikovných rúk našich predkov a vychovávali následníkov v radoch mladých umelcov.Nezabudnuteľný zážitok! A naši náhodní Kesani v hľadisku nás vyfotili!!! Ten pocit súdržnosti na javisku i hľadisku a vďačnosť za krásne chvíle v Pukanci, v centre plnom ľudoviek, remesiel a srdečných ľudí...Skoro ako u nás na Kesí: – Hádám by sem len neišla vítat tých darmošlapú?-, často reagujú tetky na vzácne návštevy v Bánove. – Stačí, že sa tam budú pretrčať Mrchane. Že nemajú hanby. Šade sú! –A aj budú. Veď ako sa dozvedeli, ani v Pukanci nechodia ľudia v krojoch a nemajú remeslo v každom dvore! Ale čas a šikovnosť ich za 17 rokov doviedli k sláve a jedinečným dňom plných nielen remesiel, ale i srdečných stretnutí obyčajných i vysokopostavených ľudí. Potom sa ľahko získavajú peniaze z fondov na rozvoj dediny. Tak sa plní pokladňa! ... Oplatí sa navštíviť Pukanec o rok, hoci aj ako anonymný pozorovateľ. Vďaka za nápady ku Kukuričňáku!

MDO BÁNOVČANKA PRINIESLA Z POLSKA TRI OCENENIA

V dňoch 19.- 21. júna 2009 sa zúčastnil Mládežnícky dychový orchester (MDO) Bánovčanka na Medzinárodnom festivale dychových hudieb a mažoretiek v poľskom meste Rybnik.

Za účasti 12 súborov dychových orchestrov a 17 súborov mažoretiek si Bánovčanka z malej slovenskej dediny priniesla neuveriteľné tri ocenenia najvyšších priečok. Porota zložená z viacerých európskych odborníkov pridela Slovensku krásne strieborné pásmo a k tomu ešte dve hlavné ceny. Prvú za spevácky výkon a prevedenie piesne *Svet lásku má*, ktorú upravil pre dychový orchester Mgr. Adam Hudec, čestný predseda Združenia dychových hudieb Slovenska, skladateľ, dirigent a spevák bývalej Malokarpatskej kapely. Spracoval Haberovu pieseň pre jednotlivé dychové nástroje s takou dokonalosťou, že keď zaznela v podaní učiteľiek ZUŠ Nové Zámky p.uč. Palackovej, Mellenovej a Balkovej presvedčila porotu o jej jedinečnosti. Druhú cenu vyhral pre Bánovčanku MUDr. Martin Melišek, predseda spolku Bánovčanka, ktorého hru na klarinet ohodnotila porota ako najlepší sólový výkon. Martin hral skladbu *Virtuózna polka* opäť z pera Adama Hudeca z majstrovskou ľahkosťou.

Bánovčanka bola na medzinárodnom festivale ako najmenšia dychová kapela, lebo v nej účinkuje 25 hudobníkov, prevažne vysokoškolákov, ktorí sa venujú tomuto koníčku už 13 rokov. Ich pravidelné skúšky, tvrdé tréningy a individuálne prípravy dokázali predviesť hudobné umenie na takej vysokej úrovni ako zúčastnené orchestre, ktoré mali 40-60 členov.

Bánovčanka dostala ceny poroty a netučichajúci potlesk divákov po koncerte. Poliáci prijali všetky súbory s nadšením a nevadil im ani vietor, ani dážď. Najvzdialenejší súbor prišiel až z Grécka a absolútnym víťazom sa stal orchester z Litvy.

Pri otvorení a na záver festivalu zaznela európska hymna v podaní všetkých 12 orchestrov na tzv. masterkoncerte, ktorý dirigoval kapelník Bánovčanky Jozef Kozár. Pod jeho taktovkou sa zjednotilo 500 zúčastnených hudobníkov a Beethovenova Óda na radosť pridala tú správnu atmosféru slávnosti medzinárodného festivalu. Bol to úspech kapelníka? Bánovčanky? Bánova? Nitrianskeho kraja? Slovenska? Myslím si, že úspech zjednotených európskych hudobníkov, ktorých spojila láska. Láska k hudbe, k umeniu, k životu. Slovensko teda v Poľsku zažiarilo ako málo kedy. Veď odniesť si tri významné ocenenia za hudobné majstrovstvo dychovkárov a ocenenie dvoch skladieb slovenského skladateľa pána Hudeca dokazuje, že hoci sme boli v Poľsku ako malá krajina s malým orchestrom, hudba vychádzajúca zo srdca prevýšila i veľké štáty a dokázala, že zaslúžená práca priniesla opäť zaslúžené ovocie. Blahoželáme MDO Bánovčanka k oceneniam a tešíme sa na jej ďalšie koncerty a úspechy.

- Bude hrať aj naša dychovka? - Bude, šak dedina im dala kulturák, kde sa naučili a čil nech vracajú, šak vďaka nám zarábajú!!!
- Ná, to teď aj ty musíš do smrti vracat z výplaty učiteľom. Šak oni ta naučili písať, čítať. Vďaka nim zarábaš, teda splácaj!
- Kašlem na to, radší nebudeme robiť nič...

V DEDINE BÁNOV BUDE ZASADAŤ VLÁDA SR

Tento oznam zaplavil médiá, no naši rodní o tom ledva počuli. – Čo? Víтали ste? Gde? Kedy? A tam sme mohli byť aj my? -, pýtali sa zmätené babky ale i mladé rodiny. – Ved sem zaregistrovala len to, že rozhlas vyhlasoval, že obecný úrad nebude fungovať. A vidíte, šak aj ja sem môhla podať ruku temu Čaplovičovi, né?-

Mohli, čo by nie, ale o tom by ľudia mali vedieť skôr. Možno by potom nevíтали vládu ženičky ovešané s nákupnými taškami, alebo s rukami objímajúcimi bicykel. Úvítací výbor obyčajných ľudí zaneprázdnených svojou robotou okolo nákupov a osobných vybavovačiek predostrel vláde krásne Kocúrkovo po kesky. Iste netušili, že iba deň pred príchodom si cez rozhlas vypočuli školy, dôchodci i rodiny, že majú „dovolené“ vítať vzácnu návštevu. Nie každý má internet. Stačilo vítanie radou, nie tímom poslancov?. Možno preto nebolo času ani rozumu na pozornosť obyčajných ľudí či kytice, výzdobu, darčeky. – Aha, Klučková dáva ministrom školstva volajaky prezent. Aj ja sem môhla donésta dar Kaliňákovi, šak ten sa mi velice líubi. Tá Zdena sa pichne šade!-, závideli osobné stretnutie pohotovej riaditeľke. – Tak to mali urobiť šeckí keské skupiny. Mali obdarovať svojich ministrú, aby o Kesí vedeli. Aj stužky mohli decká povešať na stromy či brány, aby vláda cítila, že sme si ich všimli. Potom si oni všimnú nás, keď tam pošleme volajaké projekty.-, zafylozofovala jedna z dôchodkyň. – Majú na rozume! Oni si hľadajú len seba a svojho platu. Teba si nevšimnú,- oponoval nejaký chlap. A všimli! Ako je to možné, že pripomienku smelej Brežikovej vysielali aj v správach? Sám minister povedal, že jej ďakuje za podnet a bude o tom rokovať s kompetentnými. Naozaj ako Kocúrkovo. Tu sa každý hanbí každého. Alebo každý vie o tom, čo by mal robiť druhý a určite inak, ako by sám chcel. Tak sa stalo, že dychovka opäť nehrala. Ako to? Vedenie dediny sa jasne vyjadrilo, že „stačí na privítanie soľ a chlieb.“ Mal vtedy hneď kapelník prosiť o dovoľenie, aby smel na vlastné náklady obvolať či pobehať s autom 25 dovolenkujúcich mládežníkov, aby nasilu, bez záujmu vedenia obce, vítali dychovky vzácnu delegáciu? Už to zažil pri Vatre zvrchovanosti či Odhalení pomníka, kedy bola väčšina muzikantov na dovolenke. A okrem toho, nebol opäť ani jeden telefonát z vedenia obce! Stretnutie kapelníka a hlavy obce poslilo soľou nie chlieb, ale boľavú ranu z minulých akcií, kde členovia súborov nepočuli ani obyčajné „ďakujem“ za odohrané vystúpenia. Nik ich neosloví a vy hrajte! Keď stačí chlieb a soľ, tak nech stačí! Vraj ostatné vláda aj tak nedovolí. Dovolila!

Po telefonátoch s Matičiarikom, so správcom Domu Matice a s ochotným hudobníkom zo Zámkov nabehli pred kulturák Mrchane, aby spolu s krojovaným hosťom Petrom vítali členov vlády aspoň s ľudovkami znejúcimi z klávesov. Vďaka Bohu, že sú aj ochotní kamaráti!

Ráno sa Mrchane zobúdzať s očakávaním atmosféry známej z vítania prezidenta v Pukanci. Zostalo len očakávanie... Rozhlas nehral, mašle pred kultúrnym nevíali a zabodnutý pohľad vedúcich dlho pichal na vyšivanom kroji všetkých inak veselých Mrcháň. Škoda! Mohol tu byť malý Kukuričňák. Vláda nedovolila vstup IBA na ich rokovanie! Všetko okolo miesta stretnutia bolo predsa len v réžii domácich. Čo keby tu od skorých hodín voňali klobásky, guláš či káva v stánkoch našich aktívnych skupín? Nálade a srdečnej atmosfére, ktorú vždy vytvoria nadšenci Bánova, by neodolal ani jeden minister. Možno by neutekali na roľu či do pekárne, ale by zostali medzi ľuďmi, aby sa im do uší dostalo viacero podnetných námetov, ktoré by stáli za jednanie. Ale tu vraj: buďte slušní, dôstojní, hrdí. Zabúdame na naše slovenské príslovia: *Nemému ani vlastná mater nerozumie?* Alebo *Kto sa hanbí, má prázdne gamby!* No najviac by nám v dedine pomohlo známe: *Kto chce zapaľovať, musí horieť!* To by naši hasiči nestíhali hasiť, keby bolo podľa predstáv „horiacich“ nadšených ľudí. A možno by na titulke denníka PRAVDY nesvietili s Kaliňákom iba Mrchane, ale pestré stánky a celý úvítací sprievod krojovaných, zjednotených Bánovčanov. Možno..

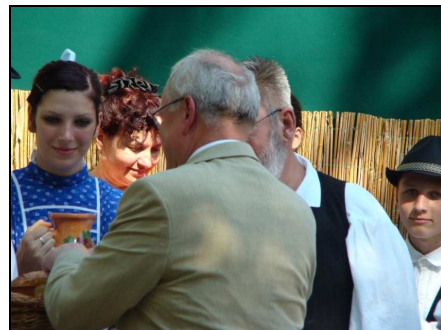

Foto : VÍTANIE PREZIDENTA KALINÁK a MRCHANE NA POLI

DEŇ OTCOV PLNÝ RADOSTI prežili obyvatelia Bánova v druhú júnovú nedeľu vďaka miestnej organizácii Matice slovenskej, ktorá v zastúpení svojich troch kolektívnych členov Kesanky, Mrcháň a Bánovčanky zorganizovali oslavy pre mužov. Prečo? Lebo zjednotené tri súbory túžia zjednotiť celú Kesu...

V kultúrnom programe sa predstavili nielen spomínané kolektívy, ale i novozníknutá Malá dychovečka bánovských detí navštevujúcich ZUŠ Nové Zámky od septembra tohoto roku. Ich prvé melódie roztlieskali divákov, no hlavne zbor Bánovských seniorov, ktorí nepohrdli pozvaním a prišli svojimi piesňami pozdraviť všetkých otcov. Mrchane a Mara Kára sa na oslave verejne priznali, že ich častušky a vtipy o chlapochoch nemysleli vážne a na dôkaz svojho mylného konania sa zaodelili do čierneho. Sľúbili, že odtiaľ budú svojich chlapov iba chváliť, veď nebyť ich, nemali by o čom spevať i kľebetiť. Ich smútok trval našťastie iba na chvíľu, lebo vzápätí potešili spoločným programom starších i tých mladších otcov. Silným motívom pre bohatú účasť divákov boli vinše najmenších členov rodín. Deti napísali svoje vyznania i poďakovania tatinkom, ktorí sa o deti starajú, hrajú sa s nimi a splnia im vraj všetky skryté želania. Mara Kára sa potom zmenila na aktérku Pošty pre teba a vinše po prečítaní pred tvárou účastníkov porozdávala oteckom. Deti za ich ružové listy odmenili Mrchane klobúkom i hračkami. Hlavná víťazka Emka si odniesla CD prehrávač s rádiom a budíkom. O jej víťazstve rozhodol najbúrlivejší potlesk v hľadisku i na javisku. Program gradoval vystúpením hosťa, verného otca humoru a Mrchaňského ochrancu Stana Vitáloša. Potešil svojimi vtipmi i imitovaním známych hercov i spevákov. Na záver osláv sa rozdeľovala tombola a dychová kapela Kesanka ukončila podujatie bánovskými pesničkami. Podujatie malo veľkú odozvu medzi divákmi občerstvenými chutnou rybacou polievkou od sponzorov rodín Blahových, Cvikových a Kováčových. Všetci privítali sviatok ako jedinečnú príležitosť k stretnutiu a vyjadreniu vďaky i lásky našim otcom. Spokojnosť divákov i organizátorov naštartovala výbor MO MS, aby už v týchto dňoch pripravovali po tretí raz jesennú oslavu kukurice – Kukuričňák 2009. (Možno bude na roli.)

Robte, tvorte, zháňajte a zaplacte, šak ste si v cudzine zarobili...

Kocúrkovo po kesky – 3 -

MRCHOVINY ako MUCHOVINY z Markízy

DEŇ DÚHY- 30.máj 2009

Vraj je máj, teda zduplicitovaná moja 5 tohoto roku- splní sa všetko na čo pomyslím. Ja, alebo aj iní? No moje Mrchane sú späťe so mnou tak, že ich myšlienky prijímam za svoje a ide to ako 555, čo v numerológii znamená: Držte si klobúky, lebo idete závažnou rýchlosťou vpred!

Splnilo sa do botky. Celou cestou boli holubice – na drôtoch, na lampách pouličných, na zemi a samé 33 a 333 na autách. O číslach 222 a 777 a 444 ani nehovorím. Krása. Vedeli sme, že je samo nebo s nami.

Cítili sme pohodu pri ceste i nádhernej prírode hore na Bánovce nad Bebravou, kde bol náš kamoš Bača Gajdoš. Ľudový rozprávač mal po 50 rokoch stretávkku. Vraj má veľa vplyvných spolužiakov, ale my sme išli k vóli impulzu:- Chodte, robí to čo vy, obveseluje a jeho nemá kto?- Úspech koncertu bol úžasný – potlesk v stojí – to sme ešte nezažili. Konferans mi išiel ako vždy – hovorila som o Jamnickej a upozornila oni pred 70 –kou sú ešte len zasraní v porovnaní s ňou. Krásny hotel RAJ , krásne izby, kde sme sa pripravili, úžasný Bača Gajdoš a jeho spoluziacka Vierka Skladanová MUDr zo Šurian!. Pri večeri sme dostali telefón od Ing. Juríka Mariana.-Kde ste? Nevieš sa ponáhľať, máme stretávkku po 40 rokoch v Šuranoch.- Jasné, že som súhlasila, hoci sme boli dojednané na Michal na Urbánka, kde čakali kamoši z našej "slovenskej" partie aj s pánom farárkom Michalským. Leteli sme ako z RAJA, krásna DÚHA nám osvietila cestu. Mala nám niečo ukázať? Mala. Pri strašidelnej búrke –čiernych mrakoch a kvapiskách dažďa sme mali pochopiť, že na druhej strane je zázrak-dúha. Fotili sme si ju a vytešovali sa. Do toho som povedala, nech sa pozerú, koľko nám bača Gajdoš dal „na cestu“. – Neuveriteľné, však nám dal 60 €. Veď to je jeho dôchodok! 1 800 Sk! Nemá rozum, prečo nám to dal?- Všetky sme cítili, že tie peniaze NECHCEME. Nechcete? BUM!!! Stane sa. Na začiatku dediny vyleteli z krikov policajti – Koniec, ženy. Letela som!-, hovorím potichu.- A my nemáme pásky vzadu. Ani jedna.- -Bože, pomáhaj!-, stačila som si pomyslieť. Policajti si pýtali doklady. Hľadala som ich a myslela – išla som s 80-kou? Vezmú mi vodičák. Nie dajú pokutu. Nevadí, nájdeme peniaze na ňu.- Prijatie? Pokora? Bezmocnosť? Otočím sa na policajta a počujem ako hovorím – Letíme z jedného vystúpenia na druhé. Sponzorsky sme išli grátis na stretávkku a už nám volal iný sponzor, že na ich stretávkku meškáme hodinu. Letela som, viem, ale skutočne meškáme.Okrem toho večer spievame pri urbankovi a pánovi farárovi. – Pohľad do očí a jeho nádych ma previedol, že premýšľa. Vďakabohu! – Beriem si kalendár súboru i sBačom Gajdošom a idem na „ortiel“. - Nevezmú mi vodičák a na pokutu máme od Baču. – myslím si a kvoknem si k autu pred policajta, ktorý hovorí :“ Keby sme nemali celoštátnu akciu, ale mi máme takú krásnu fotku o Vašej rýchlosti – 65, to sa nedá...Dohodneme sa takto, keďže máte toho naozaj veľa, tak vám dám tú najnižšiu taxu. 50 €.- -Prosím? To nemyslíte vážne, toľko nemáme, však sme išli sponzorsky.- - Keby nebola tá fotka, ale to je najnižšia taxa, inak ste mali platiť 100 €.-,bránil sa policajt. – Počúvajte máme súbor Mrchane, chodíme veľa razy zadarmo a teraz sa skutočne ponáhľame. Dobre, volám sponzorovi, za neho sme leteli.- Policajti vypisuje blok a ja sa nedám. –Najbližšia naša pieseň bude o policajtoch.- Kolegyňa v uniforme sa ohlásila: -Dúfam, že v dobrom, lebo on vám dal naozaj najnižšiu taxu. On je dobrý.- Smejeme sa všetci spolu a policajt sa ozve:-Bánov? Tam mám tetu na Húli. A neboli ste náhodou vo Vozokanoch? Tam som o vám počul samé chvály.- - No vidíte, tu máte náš kalendár a môžete vraviť že ste nám dali pokutu.-, usmievam sa. –Tu sa podpíšte, že sme vám zaplatili.- -Hádam, ja vám platím, nie? - -Áno, vy mne. Ale keď sa budem znova ženiť zavolám Vás, aby ste začepili moju nevestu a vrátim vám to.- -To nerobte! Nová žena, nové privykanie na čerta. - - Dobre, len choďte pomaly, lebo my-čerti sme dnes všade!-, povie predvídavý policajt.- Majtesa a ahojte!- S úsmevom sa vraciam k autu, kde sedia nešťastné Mrchane. – To čo robíš? Ahojte povie policajtom a rehoceš sa? -, pýtajú sa Mrchane. Áno, je to tak, veď oni to nepočuli, čo sme sa rozprávali. Štartujem a oni si konečne dali pásky. – Vidíte, nechceli ste peniaze od Gajdoša, tak nám ich nebo vzalo. Tešme sa, že sme ušetrili za pokutu trojpásovú, lebo ste sa nezapásali. Suma sumáru, zarobili sme jeden vodičák a tri krát po 60 € za pásky. Hurá, to je tá DÚHA za nami. Aj v trápení nájdete vždy nejakú tú dúhu.- Keď im rozpoviem, o čom sme sa s policajtami bavili, už sa rehotali na celé kolo. Zavzvonil mobil.-Áno, Marian, sme česťvo po pokute. 50 € za zvýšenú rýchlosť a to aj so zľavou a zavretými očami. - -Zaplatím to, nebojte sa, ale počte už skorej.-, súril nás Ing. Jurík. Typický náš človek – Už aj, teraz, hneď!!! – Letíme ale pomalšie a končím, lebo mi dajú pokutu aj za telefonovanie.-, dokončím a kladím mobil na sedadlo. – Aha, policajti v krikochoch, no našťastie ňá nevideli, že telefonujú.- -Vďakabohu, ušetrili sme ďalších 30 €.-, smiali sme sa spoločne. – Tú pokutu dáme preplatiť aj Bačovi aj Juríkovi aj farárkovi na Michali! Takto sa, divčence zarábajú eurá!-, rehoce sa Anna, -Keď dôjdeme domú, sme miliónárky!- Dobrý nápad, smiali sme sa až nám stlyzkiei.

pokračovanie str. 4

Kocúrkovo po kesky – 3 -

DEŇ DÚHY pokračovanie

Na stretávke u Jurika sme hneď vložili CD do veže a išli sme – neprezlečené v sakách, ktoré som ráno pred akciou prikázala obliecť na cestu. Vystúpenie ako vyšité. Taká atmosféra!!! Prehovárali nás, aby sme ešte pridali, no keď sme povedali, že nás čaká aj pán farár na oslave Urbanka, tak povolili. No ponúkli sme im CD ako náhradu a tak si kúpili a veľa. – Aha, máme na pokutu!- vytešuje sa Janka. – Stop, na pokutu nám dal Gajdoš, toto je už naše.-, zastavujem ďalšie privolávanie naplnenia našej 5. Ani som netušila, čo som urobila. Veď rozjarené letíme po Šuranoch a hoci kontrolujem tachometer, zvoní mobil. Moji Mazúši z Matice slovenskej volali, kde sme, však je pomaly 11 večer. Poviem noviny z akcie aj pokutu a končím so slovami: -...prídeme už aj, len končím, aby som neplatila za telefonovanie ďalšiu pokutu.- Položím mobil a z kríkov vyskočí policajť. Ukáže nám, aby sme parkovali a ja otváram okienko s rehotom: -Bože dobrý, hádam nás nejdete kontrolovať? Ideme z Topolčian a tam nás už kukli, všetko máme vporiadku.- -Hádam vám aj pokutu dali?-, usmieva sa mladý zelenáč. – Veru dali, somári!!! SSSooooorrrrry. Ale ideme k farárkovi a tam sa vypovedáme z hriechov.-, streliť som a hneď som sa aj hamovala. Rehotal sa ako divý: - A koľko ste platili?-. -Koľko? Rovnú 50-ku.-, rozčulujem sa s úsmevom. – Tak vidíte, mne dáte stovku, lebo tu je 50-ka a vy ste išli so 110 –kou.-, baval sa policajť. – ÚUUUuurčiteeeee!- zvolali Mrchane zo zadného sedadla. Bola to taká komická scéna: rovnakosakové babi, urehotané z pokuty a oponujúce najvyššiemu zákonu na Slovensku-policii. – Tak choďte!-, pokynul nám Modroočko. – Hádam by sme mohli íť aj začepiť nevestu v Trávnici. Je to známá, umrela by!- nadhodila Anna. – Né, né, nech neumre, nech trpí za to že za vydáva, tak jak my, né?-, pýtam sa s úsmevom.–Pravdu máš.- súhlasia

Vyštartovali sme a trielili na Michal. – Kde ste v koreli?-, kričí do mobilu Mazúch, šak už aj farárko odchádza, že má ráno svaté prijímaní. Nestě vás dočkat.-, súril nás Mazúch. – Móhel by sa za nás pomollit, šak nás zas čapli policajťi. Šecko povíme, keď dorazíme.- - Idem vám naproti. Svítim s baterku.- Márne sa snažil Peter-Pavol. Po chvíli zvoní mobil zase: - Gde ste? Šak ste nás preleteli, tu v hajlochoch sa šoféruje pomaly. Pote naspák, svítim.- Otočili sme s rehotom auto a za svetielkujúcim Mazúškom sme dorazili do hajlochu. Krááááa. Nábytok, koberček, petrolejka! Všade spomienky na naše babičky a dedkov. Stačil nádych tej vzácnej liečivej energie a spev s harmonikou sriedali krásne príbehy. Tie naše čerstvé s dúhou a policajťami boli neopakovateľné, ale bavili sme sa aj o akcii na Deň otcov. – Toto na Kesi ešte nebolo- Deň pre oteckov!-, nadchla sa s nápadom Vilmuška, - tu môj Dano navarí aj rybacú polievocku a v Capovi sa to roztočí jedna radosť.- - Veru, bude to krása. Na výchovnom koncerte pre školákov som vyzvala deti, aby vymysleli pre svojho ocka poďakovanie a odmeníme ich cenami. Nech to potom prečítajú na javisku pri Kesanke a Mare Káre. Mrchane to okoreňá svojimi somarinami v častuškách a program bude jenna radosť. Došli sme na to, že žánne prosiky nepotrebujeme. Stoličky, lavice zháňať nebudeme, jak na Kukuričňák. Potom nám lavice pokralli a my sme moseli platiť dve tisicky. Tam to spravíme. A Mara Kára bude pozývať ľudí:“Vážení spoluobčani! Dôjdite osláviť deň pre occú. Kde? Šak kde ich nájdeme? Hádam víte, že v kráme. A v kerej? No predsa! Cap má jediný strechu proti déžđu. Dojdite tam, legátky a pivo majú krčmári no a o program sa postará Matica – Kesanka, Mrchane, Mara Kára a supertím matičných Kesanú. Dôjdite, neolutujete. Bude aj tombola, tak si doneste 50 centú, aby sme sa zložili na pokutu pre policajťu. Ostatné sa dozvíte na akcii. Čeká vás vaša Mara Kára.- Rehotali sme sa ako nikdy. Ani piť sme nemuseli, ako to robia mnohí. Vo vinici u Porubských je to najlepšie víno, ktoré vyhráva všetky súťaže regiónu a to sa chutnáva len po dúškoch. Za pol hodiny sme sa s našimi klenotami – ľudovečkami, vínečkami a supertímom rozlúčili. – Len škoda teho pána farárka. Prečo odešiel? -, nedalo to Evičke Mrchani. – Jeho duša bola s nami. Prijímaní je veľká sláva, mosel sa pripraviť.-, odpvedala Emília. - Necítili ste, že bol s nami stále? Šak nám poslal druhých zlatých policajťu do cesty a vnukej nám Deň otčú jak oslavu. Hádam tam dôjde za nama, keď nás tak lúbi, že nás aj na Farfest na Michal zal aj do svatej zemi nás túži sprevádzať. Len tí peňáze...-, vzdychnem si nahlas. – Budú aj tí, už víme, že ich nemáme odmietať a prijať ich jak prostriedok na splnenie vlastných snov.-, odverklovala Anička. Krásny deň s krásnymi zážitkami, s krásnymi ľuďmi a ešte krajšími odkazmi : Nič nie je nemožné. Čo si od srdca žiadaš, čo vyslovíš, či si len pomyslíš, budeš mať. Tak sme mali splnené: odmietnutie peňazí za akciu (vzali ju policajťi), prvozelení nám chceli pomôcť, no mali fotku (pomohli nám predajom CD na druhej akcii) a keď sme sa postavili, že nič neplatíme druhozeleným, tým hlasným „uurčiteee“ sme preleteli cez problémy rovno do chalúčky našich starých babičiek. A potom vraj NEROB. To sa nedá. Všetky sme prišli spokojné po pol noci domov a tešili sa na nové stretnutia s Mrchaňami.

Kocúrkovo po kesky – 4 -

KESANKA hrala so Štefanom SKRÚCANÝM

- Kesani, šadě ste!,- počujeme často na našich koncertoch. – Jak by to bolo, aby sme sa nepretřčali, právda? Keď sa máme s čím, tak nás pozvú šadě.- nedajú sa Mrchane či Kesanka.

Je to radosť, ale veľakrát i námaha. Nechaj dom, záhradu, zamestnanie zavesené na klinci a lietaj baviť ľudí, ktorí nie sú často naklonení k zábave.

Tak to bolo aj začiakom prázdnin 2009. Firma AMV slávila 20 rokov svojej existencie.

– Kesani, vitajte!-, privítal nás usmiaty oslávenec, majiteľ firmy, pán Višňovský.- Verím, že prinášate dobrú náladu ako všetci Kesani, ktorých poznám. Mirko Žichla slúbil, že to roztočíte a Peter Mazúch vás vychválil do neba. Vraj jeho masárske ruky sú oproti vám slabým liekom. Neverím mu, lebo je to macher. A ešte poznám aj toho vášho lekára Meliška od pána primára Rudinského Stretol som sa s ním v mojej zázračnej komore za tromi mostami. Ste šikovní, Kesani.- nešetřil chválou podnikateľ.

Potešil nás ale i svojich hostí a zamestnancov, ktorí navštívili oslavu firmy. Krásny zastrešený megastan vo veľkosti troch kombajnov skrýval stoly plné výrobkov, fotografií a firemných darčiekov. Nechýbali prestreté stoly a stánky s občerstvením. Pobehovala tu známa Csipos banda, ktorá neustále varila rôzne druhy gulášov – My predsa poznáme Bánov,- zvolal vedúci majtrov gulášu, - máme aj vaše cédečko. Mrchane a ich piesne hrajú aj u nás doma.-

Hostí bolo neúrekom. Prišiel i pán primátor z Nových Zámok a známi umelci Ibrahim Majga a Štefan Skrúcaný. – Dovolíte mi zaspievať si s vami?-, spýtal sa zabávač Štefan. – Viete, slúbil som Milošovi, že pre neho a jeho rodinu prinesiem kyticu piesní a vtipov. Pre kamoša urobím čokoľvek, nie? -, dodal s úsmevom. Čo by sme to boli za muzikantov, keby sme nesúhlasili. Požičali sme mu mikrofóny, aparatúru a nášho zvukára Feriho. Stačilo cédečko a Skrúcaný sa vykrúcal na betónovej platni s repeřáckymi piesňami Diridonda, Kazačok, Plavovláška...

- Chlapi, ved nám zebere šeckí naše hity. Čo budeme hrať?-, spanikáril bubeník Igor. – Neboj sa, my budeme mať naše ľudovečky. Tí si viš aj zaspívať aj na ně vyvrťíš každú ženu v hladisku.- nedal sa zastrašiť kapelník Jozef. - No, nevim, nevim. Už tu hráme desať hodín a vyzirá to, že to pořáhneme na dvanástú.- zhodnotil divokú atmosféru harmonikár Maroško.

- Čo som dlžný, chalani?-, spýtal sa Skrúcaný po svojom vystúpení. – Jedno spoločné foto.-, predbehla chlapov Mira. – Milerád, len som neskutočne spotený, ospravedlňujem sa.- - Nevadí, my víme jak smrdá umelci, šak aj my sme už kde-čo za 17 rokú zažili.-, rozosmial prítomných gitarista Imriško. Darmo, lčekovská krv sa nezapie, veď aj jeho otec patrila medzi vychýrených humoristov a syn Maroš hrá v Kesanke i pre Mrchane na harmonike ako dábel. Aj keský herec Adrián je Imriškovej sestry syn. Majú to skrátka v krvi.

Skrúcaný sa zasmial spolu s nami a zavola: - Feri, poď aj ty na foto. pomohl si mi. Síce si mi pomiešal tie cédečka dokopy, ale nakoniec sme to zvládli, nie?- Srdečný smiech pozorovateľov svedčil o tom, že každá chyba sa dá napraviť, ak človek chce. Ak sa nepoddá a nespanikári. Potomané cédečká a čísla medzi Ferim a Skrúcaným predostrel známe chvíle z koncertov Kesanky i Mrcháň. Stáva sa kadečo. Nie sme profesionáli a náhoda je mocná čarodejka. Stačí chvíľka nepozornosti a už sa to mieša dokopy. Aj Skrúcaný sa skrúcal v náhodách. No nedal sa a nakoniec sa s cédečkami a Ferim urobili. A stálo to za to. Ľudí obdaril spevom a smiechom. Spokojní ľudia, dobrá nálada a neskorá polnoc svedčili o tom, že pán podnikateľ so synmi urobili správnu vec. Nezabudli na ľudí, ktorí pracujú pre rozvoj ich vlastného podniku. Neodložili svoje peniažky do pokladnice, ale urobili pre ľudí čosi navyiac. A to sa vypláca!

Kocúrkovo po kesky – 9 -

**Kesanka vo svete hlási, že náš Bánov neporazí
v kultúre a v radosť nikdy ten, čo sa zlostí.
S Bánovčankou dokopy sú ozdobou Európy!
Keď sú s nimi Mrchane, vždy zábava nastane...**

**20 rokov firmy „AMV“ Štefan Skrúcaný
Ibrahim Majga, M. Višňovský so ženou**

**Phonix oslavuje s Mrchaňami, so Senzusom,
s Old school brothers, i s Jurom Mokrym**

Spomienka na KUKURICĽÁK, ktorý SPOJIL ZÁPAD S VÝCHODOM

27. september 2008 bol pre Bánovčanov sviatočným dňom, kedy oslávil kukuricu ako jedinečnú plodinu spájajúcu ľudové súbory, divákov i organizátorov piesňou, tancom, posedením. Akciu podporil i Nitriansky samosprávny kraj, ktorý pomáha pri realizácii podujatí nášho kraja. Myšlienka Kukuričňáku nie je pre Bánov nová, kedysi dávno sa v dedine konali tanečné zábavy, kde bolo vstupné puténka kukurice. „Puténka,“ vysvetľuje kapelník Bánovčanky a Kesanky J. Kozár, „je po slovensky vedro a vedro kukurice venovali diváci kapele, ktorá zábavu odohrala nie za peniaze, ale za naturálie. Dá sa povedať, že aj naše súbory hrali na Kukuričňáku za naturálie, no našťastie nie za kukuričné ale za gulášové. A tie tu boli oveľa cennejšie ako honoráre.“ Gulášovo bolo skutočne neúrekom. Veď matičiari z Bánova pripravili pre ľudí mnoho atrakcií, medzi ktorými bola i súťaž o Najguláš Kukuričňáku. Vyhrali ho mládežníci, ktorí konkurovali ďalším piatim kuchárskym skupinám. O výzdobu sa postarali rodiny, organizácie i školy z Bánova, ktoré využili mnohostrannosť dekorácie kukuričného šúpolia, kôrovia i klasov. Obdivovať sa dalo kadečo. Nielen výstavy z kukurice a z dýň ale i výstava plodín domácich záhradkárov, stánky poľovníkov, dôchodcov, mládežníkov, Matice slovenskej, Citadely, medovníkárky, krojovaných bábik. Pre deti bola najväčšia atrakcia jazda na poníkoch a na kolotočoch. Chlapi si pochvaľovali burčák, víno a pochúťky z kukurice, no a ženy si prišli na svoje pri súťažiach o Najjedáča kukuričnej kaše, o Najmršku kľáčiacu na kukurici, o Najvrhača vrecom kukurice. Rozprávačka Mara Kára pochválila najviac MDO Bánovčanka a jej skladbu *Svet lásku má*, kde vystúpili pani učiteľky zo ZUŠ Nové Zámky. „Bóžinku, ľudé, šak já sem konečne očula pesničku, kerá dostala tento mesiac cenu poroty na celoslovenskej súťaži dychovk Slovenska.“, zakričala Mara Kára. „A to sem ani do Trenčína nemosela s nimi cestovať. Tak teď toto je tá vaša pesnička, kurátká? Skutečne krásná, šak aj spívate pravdu, že svet lásku má. Len tam dodajte, že aj naša Kesa, teda Bánov lásku má. Stačí sa kuknúť na tú kukuricu, kolko lásky sem donesla.“ Úsmev a radosť z tvári divákov i účinkujúcich bol tou ozajstnou úrodou Kukuričňáku. „Všetko vyšlo, ako sme si predstavili,“ hovorí vedúca Mrchaň M. Kozárová, „síce slnko nepieklo, ale aspoň nepršalo. Všetci ľudia Bánova sa čudovali, ako sa dá krásne osláviť kukurica. Je to plodina, ktorá dáva hospodárom statky, gazdinám obživu, deťom hračku a našim súborom a divákovi zábavu. Stačilo to spojiť dokopy a Kukuričňák bol na svete. Sme vďační každému človeku, ktorý sa na tomto sviatku kukurice podieľal. Vďaka našim dychovkám, mojim Mrchaniam, Galabrielu, Seniorom, záhradkárom, poľovníkom, i hosťom: Matičiariku zo Zámkov, Doline z Mane a Brežine z Bertotoviec. Každý dal, čo mohol alebo chcel a výsledok bol jedinečný. Ak kto neverí, nech príde o rok.“ O rok sa na Kukuričňák už dnes stroja aj Východniari zo speváckej skupiny Brežina. „Bolo to skutočne neopakovateľné, sme radi, že nás Mrchane pozvali a naši chlapi mohli spoznať krásu vášho kraja, srdečnosť vašich ľudí a atmosféru Kukuričňáku.“, povedal V.Šefčík, vedúci Brežiny a pridal ešte: „Úžasné je i spoznanie, že vaša kukurica zjednotila nielen deti, ženy, mužov Bánova ale i Východ a Západ Slovenska najkrajším putom lásky k umeniu. To puto spája ženy zo skupiny Mrchane a chlapov našej skupiny Brežina. Čo k tomu dodať? Nech je naše Slovensko neustále zdobené krásnymi piesňami, tancami a skupinami, ktoré náš život robia pestrejšim a ľudskejším.“ Kukuričňák skončil lampiónovým sprievodom k pamätníku A. Bernoláka, kde položili matičiari Šúpolienku ako poďakovanie za krásu Kukuričňáku, za slovenské piesne, tance i za dary poľi a záhrad bánovskej zeme. Sviatok kukurice ráno pokračoval v bánovskom kostole Ďakovnou svätou omšou Poľnohospodáru Nové Zámky a krásnou výstavou obrazov z plodín, semiačok a kvetín, ktorú každoročne pripravujú šikovné ruky bánovských dobrovoľníkov a majstrov.

KUKURICA to je TRHÁK

1. Výber z bánovskej Matice spraví svoj Deň kukurice, by svet spojil a Bánov oživil.

Výber bánovskej Matice

2. Sponzorov ľúbia veľmi veď siahli do pokladnice svoje dali, keď groše podali!

Bartovičove poníky

3. Hneď Nitrianska telka, aj Nový čas pustia do sveta obraz aj hlas:
- Kukuričňák dozrel jak z lásky klas! -

Mrchane: súbor Matice

4. Tak súbory z Matice splnia sen: -Sláviť kukurice na jeseň...Máme Trhák!
Náš Kukuričňák!!!-

Najpráca ZŠ

5. Na ihrisko mládež s discom, vložili práce kusisko :
stánok spravia, s gulášom zvíťazia!

Mládežníci

6. Mrchane a Mara-Kára, Galabriel, dychovky z raja kukuricu slávia pre Maticu.

Galabriel – spevácky zbor

Brežina-Bertotove-Východ

7. Aj z Východu spevákov aj z Máni, školu, Matičiarik, dôchodcov vozil poník, očaril poľovník!

Poľovníci z „Doliny“

8. Len šot z našej káblovky, (ako vždy), natočil báchoroky: lietadlo...amatérky... zas bez aktérky..

Aktérka = MO Matice

Kocúrkovo po kesky – 6 -

9. Družstevníci z Nových Zámkov
s Mrchaňami aj s Kesankou,
s Citadelou robia s dušou celou.

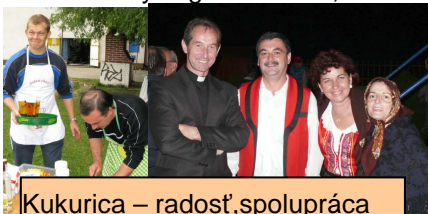
Mrchane a Poľnohospodár NZ

Bánovčanka: súbor Matice

10. V Matici sa narobili,
stánky si groš zarobili,

Kukurica – radosť, spolupráca

dav z ulice, šlohol dve lavice...

Kesanka: súbor Matice

11. Ľud z Bánova, záhradkár
docenil tento deň, tak jak vzácny dar.
Slávil chotár, Bánov, Poľnohospodár...

Poľnohospodár a záhradkár

12. Dlh veľiký zostane,
s úsmevom splatia ho... Mrchane!
Ako vždycky vylieči ich chata Benických.

Prípravný a výkonný výbor

Bánovskí seniori

13. Vždy partia z Matice
splní sen: -Sláviť kukurice
na jeseň!... Tak jak Trhák.
Náš Kukuričňák!!!

Kocúrko po kesky – 7 -